

[Ømann.]

Hr. Niels Andersen var også begejstret for denne opsparingsfacon, men jeg kunne godt lide at spørge ham: hvor mange af hans partis vælgere tror han virkelig udnytter denne opsparingsmulighed?

Jeg skal anbefale, at man stemmer for ændringsforslaget om at tage forsikringsordningerne ud af skattelovgivningen og føre administrationen af en eventuel støtte over til forsikringsselskaberne. Jeg skal anbefale, at man stemmer for de af socialdemokratiet og SF stillede ændringsforslag.

Finansministeren (Ninn-Hansen): Såvel hr. Niels Andersen som hr. Helge von Rosen har omtalt den vejledning, som jeg har lovet at fremkomme med, og som også er ganske nødvendig til forklaring af disse mange nye og meget teknisk betonedede regler. Jeg skal foranledige, at den fremkommer så snart som muligt. Vi vil selvfølgelig bestræbe os for, at man herigennem kan give svar på de uafklarede spørgsmål, som er i forbindelse med denne lovgivning, i hvert fald ved en hurtig gennemlæsning af de ændringer i de forskellige love, der nu foretages.

Jeg synes, at udvalget har gjort et meget stort arbejde ved behandling af denne vanskelige sag, og jeg mener, at udvalget er nået frem til et godt resultat, også set i forhold til det oprindelige lovforslag.

Når lovforslaget er så omfattende og indeholder så mange teknisk prægede regler, hænger det sammen med, at vi her lovgiver på et område, hvor der i årenes løb er foregået en stærk udvikling, således at skatte-reglerne har skullet tilpasses de ændrede behov, som befolkningen har med hensyn til sikring af alderdommen og sikring af de efterladte ved for tidlig død. Dertil kommer, at samfundet i stadig højere grad har brug for, at borgerne præsterer en opsparing, og derfor må tilskynde til, at der bliver en sådan opsparing. Det forekommer mig, at vi med lovforslaget, som det ser ud her ved anden behandling, er nået et langt stykke i retning af at skabe tidssvarende og tilpas smidige regler, som på rimelig måde tager hensyn til såvel borgernes ønske om sikring af alderdommen som samfundets ønske om at tilskynde til øget privat opsparing.

Jeg mener også, at man med de foreslåede regler opnår, at reglerne om fradragsret for

forsikringer og opsparing ikke længere kan anvendes i rent skattebesparende øjemed, dvs. uden at der foreligger et pensionsmotiv. Men jeg kan forstå af debatten og også af den afgivne betænkning, at det ikke er alle, der er af denne opfattelse. Hr. Ømann udtrykte det meget klart, og jeg synes også meget drastisk, ved at tale om en rådden ordning. Ja, hvis man har det syn på opsparingen og den private opsparing, der kan fremkaldes igennem de forsikringer og de kontrakter, som denne lovgivning omfatter, så kan jeg ikke indvende noget imod udtrykket, hvor drastisk det end er, men jeg har altså selv det modsatte syn på spørgsmålet om opsparing, idet jeg mener, at vi skal gøre, hvad vi kan for at animere den.

Der var også forskellige bemærkninger i hr. Grünbaums tale, som må opfattes som indvendinger imod det standpunkt, vi er kommet til, og de synspunkter, som bl. a. jeg har anlagt. Nu har hr. Grünbaum jo fået svar på de fleste af disse indvendinger af hr. Langkilde, og derfor skal jeg søge at holde mig til de spørgsmål, som jeg forstår er de mest centrale. Vi står i en debat, som minder meget om den, vi havde i går, og såvel hr. Grünbaum som jeg er vel sådan indstillet, at vi gerne tager et opgør om de ting, som vi er uenige om, men der er vel ikke noget særligt formål ved at gøre det på alt for mange områder. Jeg finder det rigtigst at koncentrere mig om et par af de synspunkter, hr. Grünbaum anførte, men hr. Grünbaum må altså ikke opfatte det som manglende interesse for at tage diskussionen op også om andre ting.

Der er først og fremmest fremkommet indvendinger fra hr. Grünbaums side imod, at vi har sat afgiften til de 35 pct. I går havde vi en diskussion om, hvorvidt vi skulle have 50 pct. i stedet for 40 pct. ved den særlige indkomstskat. Regeringen har altså valgt at forhøje 10 pct. ved særlig indkomstskat og har gjort det samme her, hvor det drejer sig om afgiften ved ophævelse i utide af disse kontrakter, også 10 pct. Man kan selvfølgelig undre sig over her ligesom i går, at hr. Grünbaum, der jo selv har administreret denne lovgivning, har været tilfreds med de tidligere 25 pct. og ikke ændret det, men nu er så utilfreds, når vi foretager en forhøjelse til de 35 pct. Det skal jeg ikke uddybe nærmere, for det drøftede vi vel til